

متن پرسش

سلام: کشتن به سبک حاج قاسم، این حرفی که می‌زنم شاهد اش شعری است که خودش در گوشِ کَر من خواند: « تو مکن تهدیدم از کشتن، که من تشنه زارم به خون خویشتن، گر که ریزد خون من آن دوست رو، پای کوبان جان بر افشانم بر او ». حاج قاسم مگه من چیکار کرده بودم که مستحق یه همچین کشتن بودم آخه، چی میشد من رو هم مثل خودت وصل کنی. من که هزار آرزو دارم تا روزی با اذن حضرت زینب (س) پا به دمشق بگزارم و بعد هم حتما با دست خالی وارد سرزمین های اشغالی شوم و نیابتی های آمریکا را نابود کنم. ترامپ که سهل است، آن وقت تو دنبال کسی می‌گردی که خون تو را خواهد ریخت! چرا عاقل کاری کند که باز آرد پشیمانی؟ همان طور که سید الشهداء را در خورشید زمان پوچی می‌بینم و می‌گویم اگر آنجا بودم نمی گذاشتم این گونه شود، تو هم نوری عظیم هستی در آفاق زمانم. « آن کس که تو را شناخت جان را چه کند؟، فرزند و عیال و خانمان را چه کند؟، دیوانه کنی هر دو جهانش بدهی، دیوانه تو هر دو جهان را چه کند؟»

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! آن نوع شهادت که حاج قاسم عزیز به دنبال آن بود؛ حضوری بود بیشتر در عالم تا با آن حضور نورانی طومار نظام استکباری را در هم پیچد مانند شهادت حضرت سیدالشهدا «علیه‌السلام» که طومار جریان پیچیده امویان را تا قیام قیامت در هم پیچید و اسلام را از دست آن جریان خطرناک آزاد کرد. «شهادت سید حسن نصرالله و حضور گسترده او در آینده تاریخ توحیدی» <http://pasdareeslam.com/۴۶۱۷۹> موفق باشید.